

Р Е Ш Е Н И Е

№ 164

гр. Перник 13.10.2010 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на седемнадесети септември през две хиляди и десета година, в състав :

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря Т.М., като разглежда докладваното от съдията административно дело № 369/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл . 145 и сл . от АПК.

Образувано е по жалби на д-р Р. И. Г., д-р Д. С. М., д-р Р. С. А., д-р Б. Б. Н. и Р. М. Р., всичките със съдебен адрес за кореспонденция: гр. Перник, ул. „Черешово топче" № 2 срещу решение № КПК-3 /19 . 07 . 2010 г . на Директора на ТП на НОИ гр. Перник. С атакуваното решение е отхвърлена подадената жалба по административен ред срещу разпореждане № 287/14.06.2010 г. на началник отдел КИК при РУСО" гр . Перник, по силата на което жалбоподателите са задължени солидарно да внесат сумата от 692 . 56 лв . Сумата представлява неоснователно изплатена пенсия на Цветана Езлогиева Найденова, съгласно експертно решение № 1601 от 21.08.2007 г. на ТЕЛК гр. Перник. Според изложеното в жалбата, решението на административния орган е неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществено нарушение на процесуалните правила. Искане се неговата отмяна и присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - Ръководителят на ТП на НОИ, чрез процесуалния си представител поддържа становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Процедурата по установяване на нанесената щета на ДОО е проведена съобразно изискванията на чл.110 от КСО, съгласно редакцията приложима до 31.07.2010 г. и законосъобразно е ангажирана отговорността на членовете на ТЕЛК. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение .

Административен съд - Перник, като взе предвид становищата на страните и след като обсъдил представените доказателства

поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лица които имат правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима, разгледана по същество е основателна.

С чл. 110, ал. 1-4 от КСО е уредено специално административно производство за установяване и събиране на вземанията на НОИ, произхождащи от причинените щети на държавното обществено осигуряване.

Компетентността за установяване на задълженията принадлежи на контролните органи на Националния осигурителен институт, които съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет. Съгласно ал. 2 на чл. 110 съставените актове за начет се връчват по реда на ал. 4 на отговорните лица, които имат право да направят възражения в 7-дневен срок от връчването. Контролният орган се произнася по възражението с мотивирано заключение. В случаите, когато прецени, че задълженията са законосъобразно установени, длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното поделение на Националния осигурителен институт, издава разпореждания за събиране на сумите по ревизионните актове за начет по установения ред.

По настоящето дело е установено проведено контролно-ревизионно производство по реда на чл. 110 от КСО. Издаден е ревизионен акт за начет, с който е установена щета на ДОО, поради отменен акт на медицинската експертиза - ЕР Н' 1601/21.08.2007 г. Установеният размер на щетата нанесена на бюджета на ДОО е 692.56 лв. , от които 598.80 лв. главница и лихва в размер на 93,76 ЛЕ . Според ревизионният акт членовете на ТЕЛК отговарят солидарно за неоснователно изплатените суми за пенсия на Цветана Евлогиева Найденова. Провеждането на ревизионно производство и издаването на акт за начет е въздигнато в процесуална предпоставка за законосъобразност на издавания административен акт. След съставянето на акта ревизираните лица са възразили срещу акта за начет с възражение вх. № 1330 от 07.06.2010г. , в 7-дневен срок от връчването им. По делото е представено мотивирано заключение изх. № 1188 от 10.06.2010г. на финансов ревизор извършил проверката, от което е видно, че той е потвърдил съставения ревизионен акт и не е приел мотивите на жалбоподателите. Въз основа на ревизионен акт вх. № 1 от 31.05.2010г. компетентното длъжностно лице по чл. 110, ал. 3 от КСО е издало разпореждане

№ 287 от 14.06.2010 г. за събиране на сумите по ревизионния акт за начет.

На основание чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КСО издаденото разпореждане № 287 от 14.06.2010 I¹. на началник отдел КПК, с което жалбоподателите са задължени да внесат сумите по ревизионния акт за начет е обжалвано по административен ред пред Ръководителя/.Директора на Териториалното поделение на Националния осигурителен институт – Перник.

В настоящото производство съдът е сезиран с жалба против акт на Директора на ТП на НОИ гр. Перник. Действащ като по-горестоящ административен орган, Директорът на ТП на НОИ съобразно правомощията му по чл. 117 от КСО, е отхвърлил жалбата против разпореждане № 287/14.06.2010 I¹. на началник отдел КПК при РУ СО, гр. Перник за събиране на суми по ревизионен акт. В мотивите на атакуваното решение е прието, че членовете на ТЕЛК-обща гр. Перник са причинили щети на ДОО в резултат на отменен техен акт на медицинска експертиза. Въз основа на това те носят солидарна отговорност за възстановяване на причинената щета и спрямо тях правилно е реализирана имуществена отговорност по реда на чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО.

При осъществяване на административния контрол пред Ръководителя на ТП на НСИ гр.Перник е обжалвано разпореждане № 287/14.06.2010 г. подписано от Димитър Евтимов, на длъжност началник отдел КПК при РУ СО. Същото лице в качеството си на по-горе стоящ административен орган, при условията на заместване съгласно заповед №11-1/05.01.2010 г. е осъществил контрола за законосъобразност по реда на чл.117 от КСО. С оглед на това съдът намира, че в хода на административното производство лицето е участвало в две различни качества, веднъж като решаващ орган при издаване на оспорваното № 287/14.06.2010 г. и след това като контролен орган при издаване на решение № КПК-3/19.07.2010 г. По този начин административният орган е допуснал нарушение на административно производствените правила, което е от категорията на съществениите и е самостоятелно основание за отмяна на атакуваното решение. Обективността и безпристрастността са основни принципи на административния процес. Те са гарантирани чрез възможността да се поиска отвод или органа сам да се отведе, когато е налице основателно съмнение за безпристрастност. След като веднъж това длъжностно лице е издало разпореждане № 287/14.06.2010 г., то е налице основателно съмнение при произнасянето му по жалбите на членовете на 11-ри състав на ТЕЛК, в качеството му вече на контролен орган прл условията на заместване. Според чл.33, ал.1 от АПК длъжностното лице по свой почин се отвежда при наличие на основанията по чл.10, ал.2 от АПК. Нормата има императивен характер и не зависи от преценката на длъжностното лице, то следва да се отведе при наличие на посочените в нормата основания. След като не е изпълнил това свое

задължение административния орган е постановил административен акт, без да са спазени административно производствените правила. Принципът на безпристрастност е намерил отражение и в чл. 10, ал. 2 от АПК и това е така, тъй като този принцип е един от най-безспорните и широко възприети принципи на производството по издаване на индивидуалните административни актове, какъвто е обжалвания акт, Безспорно смесването на функциите води до предварително формиране на становище у контролния орган. Това опорочава процедурата и води до предубеденост и заинтересованост на органа.

Друго основание за отмяна на атакуваното решение е постановяването му в противоречие с приложимите материално правни разпоредби. Спорът между страните се отнася до това до колко и при какви обстоятелства следва да се ангажира имуществената отговорност на членовете на ТЕЛК. При осъществяване анализът на относимите законови разпоредби, решаващият състав стигна до следните правни изводи:

Отговорността по чл. 110 от КСО е имуществена и произтича от закона, като се реализира по предвидения в КСО ред и се състои във възстановяване на причинени имуществени вреди на задължителното и здравно осигуряване. Съгласно чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО, в редакцията действала към момента на постановяване на административния акт, контролните органи на НОИ съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на ДОО от невнесени осигурителни вноски, от неправилно извършени осигурителни разходи и от издадени документи с невярно съдържание или от отменени актове на медицинската експертиза и др.

За да бъде реализирана тази отговорност е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на този вид отговорност: отменен по надлежния ред акт на медицинската експертиза, наличието на щета в бюджета на ДОО и наличието на виновно действие или бездействие на физическите лица и причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вредоносен резултат, доколкото се прилага разпоредбата, относно деликтната отговорност по чл. 45, ' ал. 1 от Закона за задълженията и договорите/ЗЗД/.

Имуществено отговорното лице е това физическо или юридическо лице, което е причинило някоя от посочените в чл. 110, ал. 1 КСО имуществени вреди, една от които е тази, произтичаща от неправилно извършени осигурителни разходи.

В ревизионното производство се търси поправяне на щетите, причинени на ДОО от отменени актове на медицинската експертиза. Но наличието на зина е необходим и задължителен елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, защото тази отговорност не е обективна безвиновна отговорност. Задължение на контролните органи при ТП на НОИ е да установят наличието на причинна връзка между виновното поведение на начетените лица и вредоносния резултат на настъпилите щети за ДОО. В мотивите на атакуваното решение е посочено, че отговорността по чл.45 от ЗЗД е субективна, но

не е доказан точно този субективен; елемент, за да бъде ангажирана отговорността на длъжностните лица. В съдебното производство административния орган не ангажира никакви доказателства, в подкрепа на акта, зъпреки, указанията, че тежестта на доказване е негова. Не е налице вина на членовете на ТЕЛК, тъй като в решението на НЕЛК е изменен само процента ТНР, но останалите данни по установените увреждания не са променени. Тези данни се установяват от съдържанието на двете експертни решения. Отделно от това, прави впечатление, че от постановяване на първото експертно решение 21.08.2007г. до решението на НЕЛК от 14.09.2009г. са изминали повече от две години, през които период е нормално лицето да има влошаване или подобряване на здравословното състояние. И двете експертни решения са постановени от лица с медицинско образование и при обстоен преглед на освидетелстваното лице само, че в различен период от време. С оглед на това нормата на чл. 113 от Закона за здравето не е самоцелна, като е обвързана със срок. Дори да приемем, че този 3-месечен срок е инструктивен, в конкретния случай той е прераснал з 2-годишен, какъвто инструктивен срок е непознат на българското право, поради което само на това основание последващото решение не е съобразено с целта на закона. Експертните решения са издадени при действието на Наредбата за медицинската експертиза на работоспособност/отм./, приета с ПМС № 99 от 31.05.2005 г., отм.ДВ бр. 36 от 14.05.2010г., която определя диапазон за различните заболявания и преценката какъв процент неработоспособност да се даде за едно заболяване е предоставена на съответната комисия, при съобразяване със здравословното състояние на лицето и проведеното медикаментозно лечение /като дадените проценти от ТЕЛК Перник са в тези диапазони/ и допълнителни изследвания. Следва да се отбележи, че НЕЛК се е произнесъл по получената разлика в процентите между двете решения и той произтича от Методиката за отправните точки и е допълнителен сборен процент изчислен на база 20%-т. III от НМЕР. Този процент е регламентиран и е допустим и зависи от моментното състояние на освидетелстваното лице. Това моментно състояние е преценявано две години след решението на ТЕЛК . Така изложените факти обуславят липсата на виновно поведение на лекарите, издали решението на, ТЕЛК, както и липсата на причинна връзка с щетата, възникнала от отмяната на това решение.

Следователно, налага се изводът за липса на причинно-следствена връзка глежду действията на лекарите от състава на ТЕЛК и настъпилата за фонда на ДОО щета - обстоятелство, което изключва приложението на нормата на ч.л. 110, ал. 1, т. 1 КСО. Ето защо, въпросите, свързани с възстановяване на щетите на ДОО, следва да бъдат разрешени на плоскостта на чл. 45 ЗЗД. Нормата на чл. 45 ЗЗД изискаа да има причинно-следствена връзка между действията или бездействията на членовете на ТЕЛК и настъпилата щета за ТП на НОИ. Тази причинно-следствена връзка не се предполага, тя трябва да бъде доказана по

съответния ред, за всеки конкретен случай. Сам по себе си, фактът на постановяване на ЕР на ТЕЛК и последвалата негова отмяна не предполага настъпването на щета за ДОО.

Органите на НОИ са извършили осигурителни плащания, въпреки че са оспорили ЕР на ТЕЛК обща гр.Перник, поради което вменяването на задълженията по репарирание на същите на членовете на комисията е незаконосъобразно. Вярно е, че изплащането е въз основа на законодателна промяна в текста на чл.98, ал.7 от КСО и длъжностните лица са действали в изпълнение на закона, но не може изпълнението на служебни задължения, от което са настъпили вреди за бюджета на ДОО да се вмени във вина на членовете на ТЕЛК и да се иска възстановяването им.

В конкретния случай вземанията на РУ СО гр.Перник са от неправилно извършени осигурителни плащания и лихвите върху тези суми. Чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО визира вземания по актове за начет, в резултат на отменени медицински експертизи, които могат да бъдат съставени на лицата, получили неправомерно парични суми по тях или на юридически лица, изплатили неправилно такива суми. Следователно отговорността за такива вземания може да бъде носена от лицата, които имат задължения по събиране на тези вземания, или лицата, адресати на медицинската експертиза, но не членовете на ЛКК и/или ТЕЛК. Аргумент в подкрепа на тези разсъждения е и осъществената законодателна промяна в чл.110, ал.1, т.1 от КСО, с която отпада възможността за съставяне на актове за начет на длъжностни лица въз основа на отменени актове на медицинската експертиза.

В случая, не се установява по отношение на жалбоподателите да е осъществен фактическия състав на някоя от предвидените в нормата на чл. 110 от КСО хипотези, за да е адресат на имуществената отговорност.

По изложените съображения, съдът счита, че оспореният административен акт, както и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни и следва да се отменят.

С оглед изхода на делото, разноските в производството в размер на 250 лв. , от които 50 лв. държавна такса и 200 лв. възнаграждение за един адвокат, следва да се присъдят в полза на жалбоподателите.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 4 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалби на д-р Р. И. Г., д-р Д. С. М., д-р Р. С. А., д-р Б. Б. Н. и Р.М.Р., със съдебен адрес за кореспонденция: гр. Перник, ул. ***** решение № КПК-3/19.07.2010 г. на Директора на ТП на НОИ гр. Перник и потвърденото с него разпореждане № 287/14.06.2010 г. на началник отдел КПК при РУСО" гр. Перник.

ОСЪЖДА ТП на НОИ/РУСО" гр. Перник, да заплати на д-р Р. И. Г., д-р Д. С. М., д-р Р. С. А., д-р Б. Б. Н. и Р.М.Р., със съдебен адрес за кореспонденция: гр. Перник, ул, „*****“, сумата от 250 лв. представляваща разноски з настоящето производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в четиринадесет дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: /п/